GAZETA LWOWSKA.

Poniedziałek — Nro. 71. — 19. czerwca 1848.

Wychodzi z Dodatkiem trzy razy na tydzień: w poniedziałek, środę i piątek. Co piątek dołączony jest arkusz Rozmaitości, pisma ku pożytkowi i zabawie. Prenumerata Gazety z Dodatkiem i Rozmaitościami wynosi: na kwartał dla odbierających w samym Lwowie 4 zr. 48 kr., na poczcie lwowskiej 5 zr. 12. kr., na wszelkich innych pocztach 5 zr. 36 kr. mon. kon. — Prenumerata półroczna wynosi dwa razy tyle co kwartalna. — Za umieszczenie w Dodatku płaci się od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) za pierwszy raz 3 kr., a za każdy następujący raz po 1 1/2 kr. mon. kon.

Z ostatnim bieżącego miesiąca kończy się drugi kwartał prenumeraty na Gazetę Lwowską; Redakcya uprasza pp. prenumeratorów, aby dla uniknienia zwłoki w odbieraniu Gazety, zawczasu złożyć raczyli prenumeratę na trzeci kwartał w sąsiednich Pocztowych urzędach, lub w głównym c. k. urzędzie Pocztowym lwowskim, stosownie do warunków wyżéj umieszczonych.

Przegląd.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Z Wiédnia.

Najwyższy sąd sprawiedliwości przedłożył témi dniami do najwyższéj sankcyi kilka według przepisów karnego kodexu wydanych wyroków śmierci o zbrodniach niepolitycznych bez propozycyi o ułaskawienie, do któréj ani w czynie, ani w sprawcy nie można było znaleźć prawnego punktu oparcia się. Ministerstwo sądu sprawiedliwości uznało wprawdzie w propozycyach w téj mierze, że bieg prawnéj surowości przeciw takim zbrodniarzom (zbójcom) jest sam przez się usprawiedliwiony, ale wyrzekło oraz jako zasadę, iż Jego Ces. Mość nie powinienby teraz zezwolić na wykonanie wyroku śmierci, aż pokąd konstytucyjna ustawodawcza władza względem zatrzymania lub zniesienia kary śmierci nie rozstrzygnie.

Jakoż Jego Ces. Mość pochwalając w swéj łaskawości tę zasadę, zrobił użytek z pięknego prawa ułaskawienia, i wyznaczenie doczesnéj kary zdał na najwyższy sąd sprawiedliwości.

---

* W §fie 10. prowizorycznego rozporządzenia o postępowaniu prasy należy zamiast paragrafu 3go zastosować §. 1. Co się do powszechnéj podaje wiadomości.

We Lwowie, dnia 14. czerwca 1848.

* By w należytości pocztowej zaprowadzić na nowo słuszną i jednostajną miarę za dostawianie wychodzących w kraju gazet i pism periodycznych (dzienników), wydało ministerstwo finansów prowizorycznie aż do powszechnego uregulowania tego przedmiotu, dla pocztowej spedycyi gazet i dzienników następujące rozporządzenia:

1. Dla wymierzenia należytości spedycyjnej (:prowizyi pocztowej:) należy wziąść za podstawę cenę gazet i innych pism czasowych, po której je nakładnicy pocztowym urzędom do przesyłki oddają, od tej ceny należy jednak odtrącić kwotę tych dzienników, które steplowi ulegają.

2. Za przesyłkę gazet i innych pism czasowych w całym obwodzie c. k. pocztowego urzędu, należy spedycyjną należytość wymierzyć po 20 procent namienionej ceny z tem ograniczeniem, iż takowa w żadnym przypadku niemoże więcej jak 4 złr. ani mniej jak 40 kr. rocznie wynosić.

3. Dla ułatwienia taxowania i uproszczenia obrachunku przy wymierzaniu ceny *netto*, mają przyjść do porachunku kwoty nad 30 kr. jako pełne złote reńskie, kwot zaś niżej 30 kr. nienależy całkiem brać do porachunku. Przy obliczeniu spedycyjnej należytości należy ułomki krajcara przyjmować jako pełne krajcary według powszechnych postanowień dla portoryi.

4. Gazety i inne czasopisma będą bez zwłoki odsełane w miarę istnących biegów pocztowych między temi miejscami, w których wychodzą, a temi, gdzie prenumeraňci mają swe pomieszkanie, i odtąd mają ustać zwyczajne dotychczas za czasopisma wraz z prowizyą poboczne należytości za expedycyę, i za więcej niż tygodniowe dwukrotne rozsyłanie, równie jak i te należytości, które pocztowe urzędy za gazety wychodzące po za obrębem ich urzędowej siedziby dotychczas pobierają; Tylko w tych przypadkach, w których aboneňci życzą sobie odbierać czasopisma pod swoim adresem i w osobnem opieczętowaniu, albo przez pocztowych służących w swych pomieszkaniach, muszą opłacać mierną według miejscowych stosunków wyznaczoną osobną należytość.

5. Za wychodzące w kraju gazety i inne czasopisma, które za granicę są rozsyłane, nienależy zagranicznym pocztom zaliczać wyższej, jak pod 2:) ustanowionej należytości spedycyjnej, zresztą aż do zniesienia się z zagranicznemi pocztami ma pozostać przy dotychczasowych należytościach pocztowych co się tyczy pociągania gazet zagranicznych.

Niniejsze postanowienia mają wejść w moc obowiązującą z prenumeracyjnym terminem od 1. lipca b. r.

Sprawy krajowe.

Z Wiédnia. Dziennik urzędowy 14go Czerwca. Według wiadomości, która dziś rano telegrafem nadeszła z Pragi z dnia 13. czerwca o drugiej godzinie 45tej minucie, zaszło tam znaczne zaburzenie spokojności publicznej.

Powystawiano barykady, a przywrócenie komunikacyi z małą stroną okupiono niestety znaczną stratą ludzi.

Gubernialny prezydent hr. Thun jest w tak zwanem Klementynum przyaresztowany.

Ministeryum uznało za rzecz potrzebną wysłać osobnym pociągiem znakomitego cywilnego i wojskowego komisarza do Pragi, by zasiągnął bliższej wiadomości o przyczynie i zamiarze tego rozruchu, i w spokojnej drodze przedsięwziął stosowne środki dla przywrócenia spokojności i pojednania umysłów.

* Powodem do tych krwawych rozpraw, ile z pism ulotnych dotąd widać, być miała niechęć przeciw komenderującemu w Pradze, księciu Windischgrätz, którego ostrożności wojskowe nabawiły niepokojem członków stowarzyszenia » Swornost. « Dnia 12go b. m. obchodzili ci członkowie uroczystą biesiadę, a z powrotem po pod okna komenderującego wykrzykiwać i wyzywać mieli samego i straż jego przyboczną. Odwet jak się zdaje, a może i umyślna zmowa pomnożyły zbiegowisko, zwłaszcza iż dnia 7. b. m. rozpisano z rady odbytej w łaźniach S. Wacława potwór demonstracyi na Wtorek do księcia. Towarzysze » Swornośći « ruszyli do czynnej rozprawy, dali ognia z domu naprzeciw i godząc do księcia, ugodzili samą księżnę w oknie kulą na śmierć, a syna mu śmiertelnie ranili. Wezwano więc pobudką wojsko, ale w ciągu obrotów przymuszone było zdobywać improwizowane zastawy, nim się na Hradszyn dostało; zkąd nastąpiło bombardowanie. — Bliższych wiadomości dotąd poczta nieprzyniosła — w jednym tylko z dzienników słówko: — » w Pradze spokojność. «

Węgry. Nadzwyczajny dodatek osobny przy gazecie pestyňskiej z d. 13. Czerwca, donosi o krwawem starciu się załogi pułku Ceunopieri, i gwardyą narodową w Budzie. Zawiść jak twierdzi doniesienie, żywiła od dawna niesnaski między tym pułkiem a ochotnikami, których jeszcze do służby nie brano; dnia zaś 12. wieczór ujęto jednego szeregowca z kompanii Ceunopiery za ucieczkę; ale koledzy jego na odwachu zamiast przyjęcia go pod straż, u-

derzyli na ochotników bezbronnych, i wywołali tym sposobem gwałtowne poruszenie w miejscu. Zamknięci w kasarni dawali ognia z okien do ludu, a wewnątrz kasarni słychać także było wystrzały po korytarzach, goniąc za ochotnikami, którym w tej samej kasarni były wyznaczone łoże. Dwóch oficerów ich własnych padło ofiarą dla tego, iż ich powściągnąć chcieli Minister wojny Méssáros, wzywał ich osobiście ale bezskutecznie; zostawił im przeto 6 godzin do namysłu, a tem czasem załoga liniowa piechoty, kawaleryi i artyleryi oblega kasarnię. Dopiero o 2. popołudniu nazajutrz, za przybyciem ulubionego arcy siecia Palatyna, który do nich włoskim przemówił językiem, i ułagodzili się, złożyli broń, przewodzców wydali; wojsko zaś same odesłano do twierdzy Komorn. Poległych liczą 5. trzech wojskowych, 2 zaś gwardyi narodowej.

* W skutek tych niepokojów wydał minister spraw wewnętrnych następujące rozporządzenie:

1. W obu miastach Pest i Buda jako też w ich obwodzie zamykać dziś szynki, kawiarnie, gospody o samej dziewiątej wieczór.

2. Nieposłuszeństwo przepłaci kawiarz, szynkarz lub traktyernik karą 50 fl. a gość, który by się wydalić niechciał 20 fl. a jak do okoliczności i więzieniem.

3. Burmistrze miast obwodu odpowiedzialni za punktualność w wykonaniu niniejszego rozkazu.

Buda-Pest 12. Czerwca 1848.

Bartłomiéj Szemere

minister spraw wewnętrznych.

Kroacya. Z Wiédnia 12. czerwca. Według wiadomości z Zagrabia (*Agram*) z dnia 9. b. m. rozkaz Jego ces. król. Mości do bana barona Jellacic, by się udał do nadwornego obozu w Insbruku, sprawił niezmierne zatworżenie między publicznością Kroacyi. Natychmiast uformowali sie ochotnicy, a między tymi najznakomitsi obywatele Zagrabia, którzy oświadczyli, że jeżeli ban usłucha woli Cesarza, tedy i oni wraz z nim do Insbruku jadą. Miasto Zagrab' przeznaczyło 6000 narodowych gwardzistow, którzy go mają bronić i prosić Cesarza, aby go banem Kroacyi zatrzymał. W takim składzie rzeczy zażądał ban od króla dalszego rozkazu, nim się w podróż uda.

Według właśnie nadesłanych wiadomości z Zagrabia z dnia 10go b. m. miał ban nakłonić mieszkańców tego miasta, aby się jego odjazdowi nie sprzeciwiali. Słychać, że baron Jellacic, którego poprzedziła mała deputacya do Insbruku, odjechał sam jeden do Jego ces. Mości.

Ameryka.

Z Hawru, 25. maja. Bardzo ważne do tego niepomyślne wiadomości nadeszły dziś do tutejszego portu okrętami z zachodnio-indyiskich kolonii i z Ameryki w ogólności. Zdaje się, że rewolucyjna gorączka przeniosła się i na tamtą półkulę naszéj ziemi. Na wyspach Martinique i Guadeloupe pojawiły się niebezpieczne znamiona nieukontentowania, a w części zaszły już powstania i walki. Z wielką niecierpliwością czekali niewolnicy ogłoszenia przyrzeczonéj im przez rzeczpospolitę wolności. W Martinique zawiązał się komitet z najznakomitszych mieszkańców, który miał ogłosić niewolnikom wolność, jednak chciał wprzódy zaczekać na przybycie komisarza od francuzkiego rządu oczekiwanego w pierwszych dniach miesiąca maja. Z wielkiem nieukontentowaniem przyjęto dekret, który odwlekał to ogłoszenie, aż pokądsię nie skończą żniwa, i w krótce nastąpiły godne ubolewania skutki. W warsztatach ustała prawie cał. iem robota. Na wyspie Martinique weszły w modę, jak widać z tamtejszego plakatu, niektóre rodzaje kocich muzyk, jako to: **Boisbor-, Rabmoulas, Pigas** i t. d. Muzyki te możnaby i tu zaprowadzić, podobnie jak cukier i kawę z tamtąd sprowadzamy.

Dekret odkładający uwolnienie murzynów aż po żniwach, sprawił i w Guadelupie bardzo przykre między niewolnikami wrażenie, dla tego i tu obawiają się niezadługo podobnych jak w Martinique rozruchów. Z 130,000 mieszkańców, których liczy Guadelupa, jest 100,000 niewolników. Jeszcze większém jest nieukontentowanie Negrów na mniejszych wyspach Marie-Galande, les Saintes, la Desirade, i St. Martin. Kapitan angielskiego pocztowego statku Conway, płynąc po przed wyspę Martinique widział kilka budynków plantatorów w płomieniach.

Na wyspie Cuba panowało według najświeższych wiadomości tak straszne. między murzynami wzburzenie, że co chwila obawiano się ogólnego powstania. Rząd przedsięwziął wszelkie potrzebne środki przezorności, i kazał przyaresztować wiele osób. Wojsko rozrzucone na różnych punktach wyspy, ufortyfikowało się jak najmocniéj, gdyż co chwila obawiało się napadu. W Gwajanie uderzyli uwolnieni Negry na kolonistów, spustoszyli i zrabowali wszystkie posiadłości i majątek drugich robotników; jednakże przyaresztowano kilku ich przewodźców.

Wielka Brytania.

Londyn, 9. Czerw. Rozprawy parlamentu podczas ostatnich trzech dni były tylko w izbie niższéj niejakiéj wagi. Lord Ashley nad-

mienił o położeniu wielkiéj części wzrastającéj młodzieży, w stolicy, proponując, aby rząd wyznaczył corocznie niejaką liczbę dzieci obojéj płci z tak zwanych *ragged schools* (szkół dla ubóstwa), któraby się dobrowolnie na którą z angielskich kolonii, a mianowicie do Australii przeniosła. Liczbę tych dzieci obnażonych, lub obdartych i wałęsających się po ulicach Londynu, podał na 30,000. Rzeczone szkoły przyczyniły się już niemało do polepszenia téj dziatwy, ale niewiedzieć, z kąd ją później zaopatrzyć. Dlatego zaproponował, aby rząd wysyłał corocznie z tych szkół po 1000 dzieci, to jest 500 chłopców a 500 dziewcząt własnym kosztem do południowéj Australii, gdzie jest wielki brak na robotnikach. Przesiedlenie to ma być zezwolone dla dzieci jako nagroda za dobre sprawowanie się. Wielkie korzyści wypłynęłyby z tąd tak dla Anglii jak i dla kolonii angielskich; między innemi zmniejszyłaby się ta wielka nierówność w stosunku obojej płci, która teraz w Australii panuje. Minister spraw wewnętrznych spodziewał się jak najlepszego skutku po tej pracy, jakiej sobie zadawają lord Ashley i chrześciańscy jego przyjaciele, a mianowicie co się tyczy szkółek dla ubóstwa. Pochwalił plan lorda Ashleya w ogólności, z którym także minister kolonialny się zgadzał. Jednakże trzeba tę rzecz jeszcze dokładniej rozważyć, dla tego prosi lorda, aby na dziś odstąpił głosowania na ten wniosek. Kilku mowców oddało później największą pochwałę usiłowaniom lorda, lecz rozwijali bardziej swoje zdanie o wywędrowaniu w ogólności, niż o propozycyi lorda Ashley; wreszcie cofnął lubo z niechęcią swoj wniosek, lecz zastrzegł sobie, że będzie o nim pamiętał i często przypominał go ministrowi. Po niektórych innych sprawach odroczyła się izba.

Z Londynu 10. czerwca. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej skończono nareszcie rozprawy nad ustawami żeglugi i odrzucono przeciwną propozycyom rządowym poprawkę pana Herries 294 głosami przeciw 177, a więc większością 117 głosów. Poczém izba zamieniła się natychmiast w wydział nad rezolucyami rządu, zniosła uchwały ograniczające ustawę żeglugi, i dała pozwolenie, aby na podstawie ich później bil przedłożono. Wczorajsze rozprawy po uprzednich objaśnieniach powyższych rozporządzeń, nie zawierały nic ważnego. Lord Jerzy Bentinek miał ze strony partyi ochronnej najdłuższą mowę, i starał się nieprawdziwemi statystycznemi podaniami, równie jak przytoczeniem niestosownych dowodów nadać pozór prawdy swemu twierdzeniu, że na akcie o żegludze opiéra się dzielność handlowej angielskiej marynarki. Przytoczył, że angielski konzul pan Brooker zapewnia, że przez 59 lat, podczas których on piastuje urząd konsula w Kronstadzie, przybyło do tego portu 27,000 okrętów z 290,000 marynarzami, a tylko raz wydarzyła się potrzeba wytoczenia przed miejscowy rosyjski rząd sporów, które marynarze pomiędzy sobą wszczęli. Następnie utrzymywał w brew innym autentycznym podaniom, że z 4000 angielskich okrętów, które się przez Sund przeprawiały, tylko 40 doznało rozbicia. W końcu odwołał się do patryotyzmu izby i przestrzegał, aby $\frac{1}{18}$ fenika za funt cukru lub kawy wyżej nie ceniono, niż dobro angielskich marynarzy, którzy siłę Anglii stanowią, i usprawiedliwiają słowa poety, który rzekł: »Przyjdźcie, wy ludy, okryjcie stary Ocean nieprzyjaźnemi żaglami waszemi. Anglia broniła przez swych synów, którzy ją kochają, będzie bezpieczną, i niewstrząśnioną, i aż wtedy upadnie, gdy czas przeminie.« Panowie Hume i Cobden zbili całe rozumowanie lorda Bentinek, na którego mocno powstali. Jednakże pan d'Israeli uzyskał poniekąd oklaski rozpasaną żywością uszczypliwych swych uwag przeciw poprzednim mowcom i przeciw rozporządzeniom ministrów. Wrażenie jego mowy osłabił znacznie Sir Robert Peel, zebrawszy jeszcze raz wszelkie dowody które przemawiają za zniesieniem ograniczeń żeglugi, jako koniecznym skutkiem zasad wolnego handlu zaprowadzonych w angielskiém ustawodawstwie, i zrobił przytém tę uwagę, że sprawiedliwość dla kolonii koniecznie tego środka wymaga. Gdy potem lord Russel nadmienił, że po doskonałej mowie szanownego baroneta nie może już nic przytoczyć za rozporządzeniem rządu, i że sam Kromwel, gdyby tej nocy był obecnym, mówiłby przeciw swoim dawnym ograniczeniom, nastąpiło powyższe głosowanie, a potém odroczyła się izba dla Zielonych Świątek aż do 15. czerwca.

Francya.

Paryż, 10. czerwca, Uzupełniający wybory w departamencie Sekwany wprowadziły teraz do zgromadzenia nowych członków, między którymi się znajduje, Ludwik Napoleon Bonaparte, Thiers, Changarnier, Victor Hugo i sławny jak się sam mianuje anarchysta, Proudhon. Z tego też względu ciekawém było Narodowe zgromadzenie, na posiedzenie dnia 10. Na poręczach mostu i obwodach nadbrzeża stanęło dziś mnóstwo robotników, wojskowych i inwalidów dla powitania Ludwika Bonaparte-

go za przybyciem jego przed salę posiedzeń. Dla bezpieczeństwa kwestura kazała wzmocnić wojskową straż przed głównemi wschodami. O drugiéj godzinie nie było jeszcze otworzone posiedzenie, a sala była dosyć próżna, bo większa część członków zatrzymała się jeszcze w biurach. Zaraz po drugiéj godzinie wszedł Thiers do sali. Dawni jego przyjaciele, Vieillard, Remusat, Tachereau, i Duvergier de Hauranne przyjęli go z wielką uprzejmością. I Wiktor Hugo zajął krzesło. Po otworzeniu o pół do trzeciéj posiedzenia, zganił pan Kerdell nadużycie, jakiego się dopuszcza względem prasy dziennik *Organizacyi roboty*, gdyż wzywa do łupieży i podżega nienawiść mas naprzeciw mnóstwu bankierów, ajentów wekslowych i właścicieli. Zapytał ministra sądu sprawiedliwości, co uczyni, aby położyć koniec temu nadużyciu prasy, i temu podburzaniu do mordu i łupieży? Pan Duclere oświadczył, że rząd poważa wolność prasy, ale niezaniedba także użyć swéj władzy, skoro prasa do zbrodni podnieca. Nieobecny z początku minister sądu sprawiedliwości oświadczył za swém przybyciem, że nie zna artykułu rzeczonego dziennika, a więc nie może utrzymywać, czy zasługuje na karę, ale nakaże niezwłocznie przeciw temu dziennikowi sądowe śledztwo. Również i minister Flocon użalał się na haniebne potwarze, jakich niektóre dzienniki sobie pozwalają. Oświadczył, że wzywały do zamordowania członków zgromadzenia i żądał, aby rzeczone sądowe śledztwo wytoczono nietylko przeciw artykułowi, którego on nie zna, lecz także przeciw dziennikom, które jemu bardzo dobrze są znane. Minister sądu sprawiedliwości zapewnił swego kolegę p. Flocon, że to rozpasanie prasy podburzające lud do lżenia i znieważania reprezentantów narodu przez kogokolwiekbądź popełnione, będzie ściśle i bezstronnie ukarane.

Druga ważna rozprawa w ciągu tego posiedzenia była następująca: Po upływie godziny szóstéj zabrał Heeckeren głos, donosząc zgromadzeniu o ważnéj, jak mówił, pogłosce. Odebrano listy prywatne z Troyes- (dawnego parlamentowego miasta przy gościńcu do Bazylei), według których jeden pułk liniowy za wnijściem tamże na okrzyk gwardyi narodowej: Niech żyje Rzeczpospolita! miał odpowiedzieć: »Niech żyje Ludwik Napoleon Bonaparte!« Pyta więc ministra wojny, czy ta pogłoska jest prawdziwą Jenerał Cavaignac odrzekł, że ta złowieszcza pogłoska nie doszła ani do wiadomości jego departamentu, ani do władzy wykonawczej, a więc sądzi, że jest zmyśloną. »Daleki jestem od tego,« dodał minister, abym tak straszne zaskarżenie zanosił przeciw memu spółobywatelowi. Sądzę więc, chcę i powinienem sądzić, że człowiek, którego imieuia tak niegodziwie nadużyto, jest niewinny; a ja oświadczam nawet, że każdego oddaję publicznej klątwie, któryby kiedykolwiekbądź śmiał targnąć się na swobody kraju zbrodniczą ręką. (*Grzmiące oklaski. Wszyscy reprezentanci powstawszy wołają po dwa kroć: Niech żyje Rzeczpospolita!*) Tak, obywatele, oddaję go publicznej klątwie. Historya przypisuje większy zaszczyt i sławę wiernemu obywatelowi, który swoje imię, siły i całe życie swoje poświęca szczęściu i dobru rzeczypospolitéj, niż takiemu niegodziwcowi, któryby był w stanie, cierpienia ojczyzny na swą korzyść obracać.« (*Długo trwające oklaski. Jeszcze raz powstali wszyscy reprezentanci i wydali znów głośny okrzyk: Niech żyje Rzeczpospolita!*) Poczem zakończono posiedzenie. Ludwik Bonaparte nieprzybył na nie.

Niemce.

Frankfurt. Stronnictwa polityczne zaczynają się wyrabiać, przynajmniéj ogłoszone zostały zeznania politycznej wiary, prawéj, lewéj i żadnéj strony, czyli tak zwanego centrum. Cechy jednak stanowczéj, ani barwy wydatnéj żadna z tych stron nie wymiérza, bo wszyscy mają wdażność wzajemną; reformę konstytucyjną, i wyjednania dla Niemiec jedności i przewagi politycznéj. Różnicą, jak potąd się okazało, była jedyniej opinia osobista niektórych członków przychylniejsza na prawéj zasadom monarchycznym, na lewej zaś zdaniom republikańskim; i dobór środków, jakie zalecano do dopięcia spólnych zamiarów. Z tego względu ważne były rozprawy d. 7. czerwca, gdy Blum przewodnik lewej strony wniósł zaskarzenie, że rządy państw drobniejszych Niemiec, z rady ministra Rządu pruskiego, zwołują sejmy, ażeby tym sposobem wyrobić u siebie oporną władzę uwłaczającą powadze sejmu frankfurtskiego. P. Auerswald w obronie odczytał list ministra pruskiego Arnim, zaprzeczający wprost podobną imputacyę rządom króla pruskiego; a p. Vincke dodał: że list p. Arnim imienny, jest rękojmią prawdy. Uczciwość każe, ażeby Blum bezimienne doniesienia swoje, równie szanownym poparł podpisem. Blum posądzany już dwakroć o zwodne wnioski zażądał odczytania protokołu wedle słów jego tam zapisanych. Za radą zatém prezydenta, postanowiono dać z protokołu wyciąg podania p. Blum i wniosek jego zosta-

wić nadal otwartym. Zażalenia te Bluma lubo-ć może pozorne tylko, są jednak wyrazem ducha, panującego w zgromadzeniu, z silném przedsięwzięciem czuwania nad utrzymaniem powagi Niemiec zjednoczonych w obec zawiązujących się stowarzyszeń słowiańskich. Glas wezwał w téj myśli uwagę izby z prożbą, ażeby komitet władzy wykonawczéj ustalić ile możności jak najprędzéj. Postęp stosunków obecnych zwłoki niedozwala; albowiem, »dodał Ostendorf« Sławianie w Pradze zgromadzeni, zawiązują ile nam wiadomo, stostunki z odległymi państwami dla wyjednania sobie udzielonego bytu; powinno zatém zgromadzenie »mówił Venedej« wyrzec w tej mierze głos stanowczy, by Sławianie dokładnie pojęli, iż Niemcy stale praw swych względem nich popierają. Przemowy w tej sprawie dosyć były ostre, bo tkwiły w pamięci reklamacye Poznańskie. W prawdzie Ruge dowodził, iż dzisiaj nie chodzi o nacyonalne i terytoryalne sprawy, ale o interes wolności i zbratania się wolnych ludów; ale kosmopolityka jego mało doznała wziętości; owszem w przychyleniu do zdania tych, którzy Sławianom dążności separatyzmu przypisują, uchwalono wydział, któryby się zajął rozpoznaniem niemiecko słowiańskich stosunków w krajach austryackich do związku niemieckiego należących.

* Frankfurt. Wzniesiona kwestya prowizorycznej władzy wykonawczéj, zajmuje wszystkich. Udzielność ludzi w sprawach państwa zawisła od niej; przyjęcie nada powagi wyrokom zgromadzenia powołanego z woli i ramienia ludu; uchylenie zaś wystawi los całości znowu na niepewność. Od dwóch dni obiega projekt Dahlmanna z rąk do rąk po lubach a dotąd jeszcze nie wyjednał dla siebie większości. Zaleca wnioskiem swoim, mianowanie członka jednego ze strony Prus. drugiego od Austryi, a trzeciego obierczego przez Bawaryę z trzech kandydatów, których książęta niemieccy społem polecą. Mniejszość lewéj strony przepowiada z tego projektu stratę tego wszystkiego, co potąd jest uzyskaném, dodając, iż w ciągu upłynionych 30 lat dowiodły Rządy, o ile w doborze urzędników swych były szczęśliwe dla dobra ludów; dla tego nie zezwalamy, by władza wykonawcza znowu od woli mocarstw zależała. Wypłynąć raczej powinna z tego zgromadzenia samego, i niech będzie odpowiedzialném ministerstwem z prezydentem na czele; a na poparcie zdania swego, a raczej zgody zezwala, by prowizorycznie ministrowie ci wybrani byli z osób nie koniecznie strony lewéj, ale umiarkowani i bez uniesienia stronniczego; a lewa strona tymczasem aż do dalszego rozstrzygnienia poświęci im swoje wotum zaufania.

Prusy.

Długi czas, niemal trzy tygodnie oczekiwano politycznéj cechy stanowczéj po zgromadzeniu Berlińskiem; dopiero dzień 8. i 9. Czerwca podał sposobność wysłowienia się w charakterze, jaki przeważa w izbie. Wniosek posła Berlińskiego Berends wzywający zgromadzenie do uznania: że waleczni z dnia 18. i 19. »Marca ojczyźnie się zasłużyli« uniósł zgromadzenie z pola historycznego w krainę wyznań wiary i zarad politycznych, na jakich pojmuje obecne powołanie swoje. Wniosek bowiem Berendta demagał się dwojga: Uznania rewolucyi na d. 18. najprzód, a powtóre przyznania zasługi walczącym z dnia tego, utrzymując, iż lubo-ć powaga konstytucyi od króla i sejmu wypływać może, jednak gwarancya jéj jedynie na mężności i powadze ludu polega; zatém dla okazania światu, iż tę mężność i powagę ludu cenimy, a tém samém stoimy w obronie konstytucyi samej przyznać zgromadzenie powinno, walczącym, iż stali się przysługą ojczyznie.

Oświadczenie to wyzwało najżywsze rozprawy. Stoimy więc na rewolucyi, mówił Berg; rewolucya nam pod nogami. Chwiewna to stopa, końca jej nieprzewidzieć i celu nie dopatrzeć. Ogłaszamy igrzyskiem to, co posiadamy, przesyłamy cały byt nasz obecny w przyszłość niepewną, i wskrzeszamy obawę miasto spokoju, który utwierdzić tu przybyliśmy. Lecz oszczep jest w ręku naszym, on nam rękojmią bez wyraźnego rewolucyi uznania; wdzięczność każe święcić pamięć zasługi, dla tego godzę za wnioskiem.

Żywość wnoszonych poprawek i nowych widoków, silił się poskromić minister Camphausen dystynkcyą: uznaną więc ma być rewolucya — w czém zaś? Jeżeli w tém, że naród prawa i swobody pozyskał.« Zgoda. Ale jeżeli ma się rozumieć, iż zgromadzenie zasiadło na obalonej władzy poprzedniczej, tego przyznać nie mogę, bo bym i przyznać musiał, że ta władza przeszła w ręce dyktatorskie, co nie jest, gdyżby to właśnie było zniszczeniem swobód ludu. — A jednak poprzednicza władza, twierdził Jacoby, istotnie obaloną. Przed marcem suwraność spoczywała u książąt; dziś jest u ludu. Dziełem marcowém pogrzebany jest absolutyzm; zatém uznaje dzień 18. i 19. marca za wnioskiem.

Dzień 18. i 19. marca odrzekł minister

Hansemann, stworzył tranzakcyę narodu z królem, ludu z koroną ale nie stworzył rewolucyi. Cała rzecz tu chodzi o wzajemne porozumienie się w wyrazach, a dla dokładniejszego powzięcia obrad, wnoszą odłożenie toku tej sprawy do następnego posiedzenia. — Co luboć z oporem, jednak większością przyjęto.

Dnia następnego rozpoczęła izba obrady, od poprawki, którą wniósł Zachariae: »Zważywszy wielką wagę wypadków marcowych, zapewniających nam za wolą monarchy uprawnioną swobodę polityczną; jakoteż zasługę niezaprzeczoną walczących o nią; a przytém przekonani, iż powołaniem zgromadzenia ich, nie aby wyroki wydawać, ale zespolić konstytucyą z koroną, — zgromadzenie przechodzi do porządku dziennego.«

Wnioskiem tym wyrzekł autor istotne *factum* otwarcie, usunął przez to potrzebę bliższego wyświecenia, a tém samém wątpliwości rzeczy; a prócz tego ocenił sławę obrońców wolności, a nadewszystko wysłowił powołanie zgromadzenia samego. Dla tego też mimo względnych poprawek nowych i nawrotu do wczorajszych rozpraw, przeważniejsi członkowie w zgromadzeniu za nim się przemówili. Uznając rewolucyę mówił Reichenberger I. uznalibyśmy absolutną suwraność ludu; — zaprzeczam temu — jako też to, że na rewolucyi stoimy. Stoimy owszem na gruncie prawa i pokoju. Bo cóż jest rewolucya? Odmiana rządów wbrew woli panującej władzy »Cóż zaś Reforma.« Odmiana rządów za wolą tej władzy. Myśmy stanęli za wolą monarchy tu gdzie stoimy, tu nasz fundament, w ręku naszym reforma rządów, nie rewolucya.

Nam powołaniem, dodał Hansemann goić rany, jednać rozdrażnione stany ubóstwu zapobiedz, proletaryat uleczyć; a oddając cześć komu należy, odpowiadajmy powołaniu wielkiemu. — Zebrane wota, wydały 196. głosów, przeciw 177. za dziennym porządkiem, przeto i za wyznaniem, że stan obecny zgromadzenia nie jest rewolucyjnym, owszem konstytucyjno-monarchicznym.

*Poznań. 10 Czerwca. Gdy teraz pokój i porządek w W. Księstwie Poznańskim jest przywrócony, a do dalszego utrzymania porządku niezdają się być potrzebne środki nadzwyczajne, przeto prawo marcyalne, ciążące od 5. Maja r. b. na księstwie niniejszém za zniesione ogłaszam. Komisarz królewski jen. Pfuel.

Szwecya i Norwegia.

Chrystyania. 30. Maja. Na posiedzeniu téj nocy przy drzwiach zamkniętych, postanowił nasz Storthing zdać na rozkazy Jego k. Mości, Norwegskie wojsko i flotę, ażeby we spół ze Szwedzką działała ku obronie Danii przeciw najściom Prus i związku niemieckiego; a stosownie do tego postanowienia, przyzwala na wydatek nadzwyczajną sumę 260,000 talarów. Powody, dla których Norwegia wystapiła, luboć się publicystyce niemiec jej wątłe wydały, dosyć jednak w istocie są już dla tego samego ważne, kiedy Niemców dzisiaj zastanowiły. Deklarują się bowiem Norweżanie, iż czynią to na wezwanie i w myśl króla, swego i północnych mocarstw na przypadek, gdyby się konferencye w téj sprawie z dworem Pruskim otwarte zerwały, a handel i bespieczeństwo w ościennych państwch narażone zostały; przytem iż powaga sprzymierzonych państw północnych powinna być utrzymaną wobec niesłusznych uroszczeń, zwłaszcza iż Szwecya sama już przeprowadza wojska swe na wyspy królowi Danii podbite, a ufając królowi swemu, iż wszystko dla dobra i sławy wzajemnej przedsiebierze i postanawia, zezwoliły odnowieniem przystępu swego węzł braterskiego między sobą przymierza, zatém uchwalają uroczyście przychylność swą ku woli monarszéj. — Tworzy się zatem od północy, jak niegdyś w czasach reformacyi, liga na Niemce, nietylko opinii ale i zbrojnéj powagi.

Rzecz domowa.

Na zażalenia z wielu stron wnoszone do Rządów krajowych, jakoteż słuszne domagania się o wyjaśnienie powodów, dla których otwartym cyrkularzem do poborców i dziekanów rozpisane zostały z Rady narodowéj, nowe pobory na stopę podatkową po kraju, wydał Rząd krajowy okólnik do Przełożonych cyrkułowych z rozkazem, ażeby przestrzegli wyborców jako też obywateli kontrybuentów, iż podobne podatkowania na cele niewiadome, bez sankcyi monarchicznéj są bezprawne, i na własną ich szkodę; i że Rządowi, wszelkie inne władze przywłaszczające sobie moc samowładną w kraju, są nieznane.

* * *

Lwów dnia 19. czerwca 1848. O wyborach na sejm walny do Wiédnia dotąd po kraju odbytych otrzymaliśmy następujący spis Deputowanych wybranych; mianowicie: W Obwodzie Wadowickim zostali wybrani: pp. Józef Konopka i Szymon Kosakiewicz; — w Ob. Bocheńskim: pp. Nikodem Bentkowski i Mikołaj Kajński; — w Ob. Sandeckim p. Michał Baszek; — w Ob. Złoczowskim: pp. Karol Hubicki i Władysław Sierakowski; —

w Ob. Tarnopolskim: p. Maurycy Karmin; — w Ob. Stanisławowskim: pp. Abraham Alpern, Hryń Petryszyn, Grzegorz Szaszkiewicz, i Jan Kapuszczak; — w Ob. Samborskim: pp. Stanisław Koszowski, Franciszek Maciszkiewicz, Michał Popiel, i Henryk Janko; — w Ob. Zaleszczyckim: pp. Stefan Goj, Tytus Dzieduszycki, Walénty Podlewski, Meliton Pienczykowski; — w Ob. Brzeżańskim: pp. Józef Zajączkowski, Edward Duniewicz, Jan Martini; — w Ob. Stryjskim: pp. Michał Gujtkowski, Jędrzéj Dziwakowski, Konstanty Posacki; — w Bukowinie: pp. Michał Bodnar i Bazyli Kirste.

WIADOMOŚCI HANDLOWE I PRZEMYSŁOWE.

(Z korespondencyi prywatnéj.)

Ze Lwowa, d. 15. czerwca. Następujący przegląd zawiera ceny w przecięciu czterech głównych gatunków zboża, jakie istniały w Galicyi w drugiéj połowie miesiąca maja. Ceny są oznaczone w mon. konw. na korzec.

Nazwisko obwodu:	pszenica: zr.	kr.	żyto: zr.	kr.	jęczmień: zr.	kr.	owies: zr.	kr.
Wadowice	6	45	5	49	5	5	3	6
Bochnia	6	24	5	9	4	22	2	34
Sącz	7	28	6	6	3	35	2	28
Jasło	6	45	5	11	4	12	2	17
Tarnów	6	16	5	7	4	—	2	9
Rzeszów	6	12	4	19	3	32	2	5
Sanok	6	3	4	47	3	37	1	57
Stryj	5	20	4	22	3	6	1	34
Sambor	5	43	4	25	3	13	1	51
Lwów	5	14	3	57	2	49	1	37
Miasto Lwów	5	55	3	58	3	9	1	57
Żółkiew	4	47	3	21	2	34	1	37
Złoczów	4	27	3	24	2	25	1	24
Brzeżany	5	5	3	42	2	44	1	19
Tarnopol	4	55	3	40	2	4	1	36
Stanisławów	4	47	3	48	2	32	1	29
Kołomya	4	40	3	33	2	22	1	21
Czortków	4	10	3	—	2	6	1	18

O stanie zboża i stosunku cen otrzymaliśmy następujące doniesienia, a mianowicie z obwodu Kołomyjskiego (5. czerwca): Posucha trwa ciągle, i wzbudza obawę, iż może nienajlepsze wypadną zbiory, i ztąd podobno pochodzi, że się ceny z małemi różnicami trzymały na téj samćj wysokości, jak w połowie zeszłego miesiąca. — Z Bochni (2. czerwca) donoszą, że po dobroczynnym dészczu w drugiéj połowie miesiąca maja, znacznie poprawiły się jare zasiewy, przezco znikła powiększéj części wzniecona wpoprzód obawa.

Przegląd tygodniowy
stanu galicyjskiéj kasy oszczędności
z dniem 16. czerwca 1848.

			zr.	kr.
Stan wkładek pieniężnych z końcem zeszłego tygodnia (dnia 9. czerwca 1848)			1.663.185	11
W przeciągu tygodnia wypłacono 199 stronom	zr. 21.620	kr. 23		
» » włożyło 27 stron	» 2.844	» 18		
a zatém ubyło			18.776	5
Stan wkładek pieniężnych z dniem dzisiejszym			1.644.409	6

Na to ma Zakład z dniem dzisiejszym:

	zr.	kr.
a) na hypotekach	1.590.399	12
b) w zastawach na srebra i t. d.	18.548	20
c) w efektach własnych	162	19
d) w gotowiźnie	132.529	38
Razem	1.741.639	29
Potrąciwszy powyższą należytość stronom	1.644.409	6
okazuje się przewyżka w sumie	97.230	23

w którąto sumę wchodzi: Prowizya od 1. stycznia r. b. stronom się należąca, fundusz własny Zakładu, koszta utrzymania i zysk.

We Lwowie dnia 16. czerwca 1848.
Od Dyrekcyi galicyjskiéj kasy oszczędności.

Kazimiérz Krasicki, Zastępca Naddyrektora.
S. Krawczykiewicz, Dyrektor.

Główny Redaktor M. Srzeniawa Sartyni. — Drukiem Piotra Pillera. *(Dodatek nadzw.)*

Dodatek nadzwyczajny do Nru. 71. Gazety Lwowskiej z r. 1848.

SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁAŃ
GALICYJSKIEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI
W CZWARTYM ROKU ISTNIENIA 1847,

PRZEZ

JAŚNIE OŚWIECONEGO KSIĘCIA JEGOMOŚCI

KAROLA JABŁONOWSKIEGO

JEGO C. K. MOŚCI PODKOMORZEGO, WIELKIEGO MARSZAŁKA KORONNEGO

I

NAD-KURATORA ZASTĘPCĘ,

ZGROMADZENIU WIELKIEGO WYDZIAŁU TOWARZYSTWA GALICYJSKIEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI DNIA 19 LUTEGO 1848

WE LWOWIE PRZEDŁOŻONE.

LWÓW,

DRUKIEM PIOTRA PILLERA.

1848.

Wysoki Wielki Wydziale.

Z dniem 31. Grudnia 1847 upłynął rok czwarty istnienia zakładu galicyjskiéj kasy oszczędności — zakładu, którego wzrost w tak krótkim czasie, przewyższył wszelkie oczekiwanie.

Hrabia Krasicki jako referujący Kurator, będzie miał zaszczyt przedstawić najprzód wynikłości działań Dyrekcyi w ciągu roku 1847, a Wysoki Wielki Wydział poweźmie z takowych zapewne zaspokojające przekonanie, że jakbądź i ten rok z powodu wielkiej drożyzny najpotrzebniejszych do życia artykułów, nie zawierał w sobie głównego warunku dobrego bytu klas średnich i pracujących, a tém samém najliczniejszych uczestników kasy oszczędności.

Pomnożenie jednak powierzonego jéj kapitału, a szczególnie znacznie wzmagająca się ilość wkładek poniżéj sto Złr. dowodzi dostatecznie, że taż kasa, na wziętość coraz większą sobie zasługując, wpływa zbawiennie na moralne wykształcenie klas niższych i stała się już teraz nieodzowną potrzebą naszéj społeczności.

Wysoki Wielki Wydział uznać pewnie raczy, iż główną podstawą tych, że się tak śmiem wyrazić — świetnych wynikłości, jest zaufanie wszystkich klas mieszkańców naszéj prowincyi, w składzie władz kierujących galicyjską kasą oszczędności, jako też i w osobach do niéj należących, których wybór jest usprawiedliwiony, przez niezmordowaną każdego staranność około dobra zakładu, przez skrupulatne dopełnienie przyjętych obowiązków, tak przez kuratorów co do kontroli takowym powierzonéj, jako też szczególnie przez poświęcającą się czynność członków Dyrekcyi, pod sterem czcigodnego i wielce zasłużonego męża, który mimo ogromu zatrudnień włożonych na niego przez wysoką godność, którą piastuje, nieprzerwanie jest zajęty tém wszystkiém co byt naszéj tak dobroczynny wpływ wywierającéj instytucyi zapewnić może.

Tuszę sobie nadzieję, że Wysoki Wielki Wydział, zechce przy ważnych wyborach do których na dzisiejszém zgromadzeniu powołanym będzie, uwzględniając te przedwstępne uwagi moje, pamiętać, że wszechstronne zaufanie w osobach wybranych, jedyną jest rękojmią, iż przyszłość odpowie zadowolniającéj ze wszech miar przeszłości.

Alegat I.

B I-

Winien zamknięcia z dniem

Fol wiel. księgi							
111	Pożyczki na dobra ziemskie . . Złr.	1,088,402	57	—			
112	» » realności miejskie . »	648,089	4	—			
41	Wartości własne jako to; *a)* Książecki I. austr, kasy oszczędności . złr. 1,199 kr. 3 *b)* Listy zastawne galicyjskie 169,100 » »	170,299	3	—			
75	Dług Iszéj austr. kasy oszczędności na rachunku bieżącym . . »	157,984	2	—			
46	Zaliczenia na zastawy złota i śrebra »	14,974	—	—			
47	» » » papierów publicznych . »	68,119	10	—			
42	Asygnacyje kasy centralnéj nominalnie . . . . »	150,000	—	—			
130	Weksle eskontowane . . . . »	7,000	—	—	2,304,868	16	—
80	Gotówką w kasie . . . . . »				11,580	11	—
90	Depozyta tymczasowe w przechowaniu będące . . . . »				6,398	24	—
51	Zaległe prowizyje . . . . . »				700	21	—
86	Książki i papiery manipulacyjne w zapasie jako też koszta na rok 1848 poniesione . . . . »	352	10	—			
35	Druki na sprzedaż . . . . . . »	40	24	—	392	34	—
100	Sprzęty i meble . . . . . . »	—	—	—	1,839	19	—
12	Depozyta kaucyjne . . . . . »	—	—	—	3,582	10	2
					2,329,361	15	2

Lwów dnia 31. Grudnia 1847.

Delegowani do sprawdzenia Kuratorowie:
Leon Sapieha.
Tadeusz Wasilewski.
Edward Stadnicki.

LANS

31. Grudnia 1847. Ma

Fol. wiel. księgi								
	Wkładającym należy się wraz z prowizyją do 1. Stycznia 1848 dopisaną, mianowicie							
21	na 4%	Złr.	1,775,355	56	3			
26	» 3½ %	»	445,808	10	—			
31	» 3%	»	34,117	43	1			
	Razem	.	—	—	—	2,255,281	50	—
51	Prowizyja na rok 1848 przypadająca	»	18,724	19	—			
42	Prowizyja od asygnacyj kasy centralnéj na rok 1848 pobrana .	»	851	40	—			
105	Eskont na rok 1848 pobrany .	»	88	29	—	19,664	28	—
96	Wierzytelność z obrachunku z różnemi stronami	»	—	—	—	5,084	33	2
86	Koszta utrzymania jeszcze nie zapłacone	»	260	1	—			
100	Sprzęty i meble jeszcze nie zapłacone	»	4	—	—	264	1	—
10	Należące się kaucyje	»				4,600	—	—
1	Fundusz własny	»				44,466	23	—
						2,329,361	15	2

Emil Strzelecki, Buchalter.

Delegowani do sprawdzenia członkowie Wielkiego Wydziału:

Emil Festenburg.
Tadeusz Żebrowski.
Ozyjasz Nierenstein.

Alegat II.

Obrót funduszów w roku 1847.

	Złr.	kr	d.	Złr.	kr	d.
Z końcem roku 1846 pozostało wkładek						
16,395 stron 4%wych z kapitałem	1,532,887	3	—			
668 » 3½% »	442,084	42	1			
28 » 3% »	46,864	38	—			
17,091 stron				2,021,836	23	1
w roku 1847 włożyło						
11,541 stron 4%wych z kapitałem	833,555	55	—			
287 » 3½% »	165,360	45	—			
11 » 3% »	19,000	—	—			
11,839 stron	1,017,916	38	—			
Zwrócono na żądanie w całości lub częściowo						
na 4% 10,179 stronom Złr. 650,583 kr. 10 d. 1						
» 3½% 439 » » 175,525 » 29 » —						
» 3% 26 » » 32,628 » — » —						
10.644	858,736	39	1			
Zostało z kapitału w roku 1847 włożonego				159,179	58	3
Stan kapitału włożonego				2,181,016	22	—
Wkładający uzyskali prowizyi a to 4%wej	64,531	32	—			
3½%	14,944	20	—			
3%	1,109	3	2			
Razem	80,584	55	2			
Z téj wypłacono 4%wej Złr 5,035 kr 21 d —						
3½% » 1,056 » 8 » 1						
3% » 227 » 58 » 1	6,319	27	2			
Należy się wkładającym prowizyi				74,265	28	—
mianowicie: 4% Złr 59,496 kr. 11 d —						
3½% » 13,888 » 11 » 3						
3% » 881 » 5 » 1						
74,265 » 28 » —						
Ogół kapitału włożonego oraz z prowizyją do 1go Stycznia 1848 dopisaną				2,255,281	50	—
mianowicie:						
18,729 stron 4%wych kapitałów	1,775,355	56	3			
664 » 3½% »	445,808	10	—			
19 » 3% »	34,117	43	1			
19,412 stron z kapitałem jak wyżéj	2,255,281	50	—			
Załączony wykaz porównawczy okazuje stosunek obrotu interesu wkładek i zwróceń z rokiem przeszłym.						
Z końcem roku 1846 było wypożyczonych						
142 stronom na dobra ziemskie	1,072,128	10	—			
134 » » realności miejskie	465,612	33	—			
276 stronom razem				1,537,740	43	—
W biegu roku 1847 wypożyczono 10 stronom na dobra ziemskie	37,500	—	—			
66 » na realności miejskie	202,050	—	—			
76 stronom razem na hypoteki				239,550	—	—
Ogół na hypoteki wypożyczonego kapitału				1,777,290	43	—

	Złr.	kr	d.	Złr.	kr.	d.
Z tych spłacono						
Ratami z pożyczek na dobra ziemskie	21.225	13	—			
» i 2 pożyczek całych z pożyczek na realności miejskie .	19,573	29	—			
Razem .	. .	.	.	40,798	42	—
Z dniem 31. Grudnia 1847 zostaje 152 stron na dobrach ziemskich	1,088.402	57	—			
198 » „ realnościach miejskich	648.089	4	—	1,736,492	1	—
Z końcem roku 1846 było u Iszéj austr. kasy oszczędności na rachunku bieżącym	98 288	55	—			
dopisano przez zlikwidowanie jéj książeczek . . .	54,795	53	—	153,084	48	—
uzyskano prowizyi				4,899	14	—
Pozostaje u Iszéj austr. kasy oszczędności z dniem 31. Grudnia 1847	. .	.	.	157,984	2	—
Z końcem roku 1846 pozostało książeczek Iszéj austr. kasy oszczędności	27,208	6	—			
W roku 1847 dokupiono	28,059	11	—	55,267	17	—
Potrąciwszy do zlikwidowania wysłane	. .	.	.	54,074	11	—
Zostaje .	. .	.	.	1,193	6	—
Dodać prowizyję na niezlikwidowanych książeczkach uzyskaną .	. .	.	.	5	57	—
Stan książeczek Iszéj austr. kasy oszczędności z dniem 31. Grudnia 1847	. .	.	.	1,199	3	—
Za zlikwidowane książeczki dopisano Złr. 54,795 kr. 53 na rachunku bieżącym.						
Wartość książeczek wysłanych była Złr. 54,074 kr. 11 pokazuje się Złr. 721 kr. 42 uzyskanéj prowizyi na książeczkach wysłanych. (Stan tych książeczek zmniejszył się o Złr. 26,009 kr 3, w roku bieżącym.)						
Z końcem roku 1846 było listów zastawnych galicyjskich .	174.100	—	—			
Przy losowaniu wyciągnięto , ...	5,000	—	—			
Stan listów zastawnych z dniem 31. Grudnia 1847 . .	. .	.	.	169,100	—	—
Stan wartości własnych z dniem 3 . Grudnia 1847 . .	. .	.	.	170,299	3	—
Z końcem roku 1846 pozostało weksli eskontowanych . .	16,080	—	—			
W roku 1847 eskontowano . . , . . .	86.346	33	—	102,426	33	—
Potrąciwszy spłacone w terminach	. .	.	.	95,426	33	—
Stan weksli eskontowanych z dniem 31. Grudnia 1847 . .	. .	.	.	7,000	—	—
W roku 1847 eskontowano więcéj o Złr. 58,266 kr. 33 ,						
Z końcem roku 1846 zostało:						
Zaliczeń na zastawy 5% na srebro i złoto . . .	14,487	—	—			
4% » papiery publiczne . . .	24,064	10	—	38,551	10	—
Wypożyczono w r. 1847 5% na srebro i złoto . . .	4,390	—	—			
4% » papiery publiczne . . .	89.033	20	—	93,423	20	—
Z tych spłacono, a to:				131,974	30	—
Z zaliczeń na zastawy 5% na srebro i złoto . . .	3,903	—	—			
4% na papiery publiczne . .	44,978	20	—	48,881	20	—
Zostaje zaliczeń 5% na srebro i złoto . . .	14,974	—	—			
4% na papiery publiczne . .	68,119	10	—	83.093	10	—
Interes ten podniósł się o Złr 55.277 kr. 50.						

Asygnacyje 3% kasy centralnéj	Złr.	kr	d.	Złr.	kr.	d.
Kupiono w nominalnéj wartości , ...	302,000	—	—	297,527	22	—
Wymieniono	152,000	—	—	150,768	41	—
Zostaje .	150,000	—	—			
w cenie knpna .	.	.	.	146,758	41	—
Dodawszy prowizyję na rok 1847 uzyskaną . .	.	.	.	2,389	39	—
Wartość na 1go stycznia 1848 powyższych Złr. 150,000 jest .	.	.	.	149,148	20	—
Z końcem roku 1846 pozostało książek i papierów manipulacyjnych w zapasie, tudzież z roku 1847 poniesionych wydatków	.	.	.	425	31	—
Wydatki na utrzymanie włącznie sprawienia ksiąg nowych i papierów manipulacyjnych wynoszą w roku 1847 . .	9,435	21	—			
Dodać koszta, które w roku 1848 za rok 1847 uiszczone będą.	260	1	—	9,695	22	—
				10,120	53	—
Z dniem 31. Grudnia 1847 pozostaje książek i papierów manipulacyjnych w zapasie, jakoteż kosztów na rok 1848 poniesionych				352	10	—
Koszta utrzymania na rok 1847 wynoszą				9,768	43	—
o Złr. 1,485 kr. 58 mniéj niż w roku 1846						
Z końcem roku 1846 pozostało druków na sprzedaż w zapasie za	23	54	—			
W roku 1847 sprawiono tych za , ...	363	10	—	387	4	—
Zostaje z końcem roku 1847 tychże za . . .	.	.	.	40	24	—
Druki na sprzedaż użyte kosztowały	.	.	.	346	40	—
Prowizyi wpłynęło	113,298	18	2			
Dodać należy prowizyję za rok 1847 zaległą . . .	700	21	—			
	113,998	39	2			
Potrącić prowizyję na rok 1848 pobraną . . .	18,724	19	—			
Na rok 1847 przypada prowizyi . . . . więcéj niż w roku 1846 o Złr. 16,624 kr. 14.	.	.	.	95,274	20	2
Z końcem roku 1846 było sprzętów i mebli . .	1,936	54	—			
Sprawiono i w roku 1847 zapłacono Złr. 102 kr. 47 . „ „ 1848 zapłacono będzie 4 „ — . .	106	47	—	2,043	41	—
Potrącić 10% za zużycie	.	.	.	204	22	—
Zostaje wartość sprzętów i mebli z końcem roku 1847 . .	.	.	.	1,839	19	—
Z końcem rokn 1847 było w kasie .	175,888	44	—			
Przychód był	1,479,140	18	—	1,655,029	2	—
Rozchód był	.	.	.	1,643,448	51	—
Zostało gotówką .	.	.	.	11,580	11	—
Obrót gotówki był	3,122,589	9	—			
Na to jest przyrzeczonych pożyczek . . .	58,600	—	—			

Stan gotówki w roku 1847 był:

31. Stycznia	Złr. 241,424	kr. 41	28. Lutego	Złr. 193,965	kr. 59
31. Marca	» 26,098	» 23	30. Kwietnia	» 50,275	„ 27
31. Maja	» 22,232	„ 44	30. Czerwca	„ 50,505	» 3
31. Lipca	» 30,995	„ 11	31. Sierpnia	„ 24,307	» 54
30. Września	» 19,449	„ 54	31. Październ.	» 22,706	» 53
30. Listopada	» 36,242	„ 11	31. Grudnia	„ 11,580	„ 11

W przecięciu leżało martwych przez rok , Złr. 61,065 kr. 22

Lwów 31. Grudnia 1847. **Emil Strzelecki,** Buchalter.

Alegat III

Wykaz pomnożenia funduszu własnego w r. 1847.

	Złr.	kr.	d.	Złr.	kr.	d.
Z końcem roku 1846 wynosił fundusz własny . . .	31,522	7	3			
W roku 1847 pomnożył się tenże						
1ód o 2% półrocznie kapitalizowaną prowizyję . . .	. .	.	.	1,273	29	2
2re o Zyski, jakoto:						
1ód na rok 1847 przypada prowizyi	95,274	20	2			
potrąciwszy prowizyję należącą się wkładającym . . Złr. 74,265 kr. 28 d. —						
Potrąciwszy prowizyję funduszowi własnemu 1,273 » 29 » 2	75,538	57	2			
Zysk z przewyżki prowizyi	. .	.	.	19,735	23	—
2re Eskontu wpłynęło	1,795	13	—			
Przeciwnie zakład poniósł Eskont . Złr. 26 kr. 17 d. —						
Pobrano na rok 1848 . . » 88 » 29 » —	114	46	—			
Zysk z przewyżki Eskontu	. .	.	.	1,680	27	—
3cie Za druki na sprzedaż wpłynęło	559	22	—			
Zużyte druki kosztowały	346	40	—			
Zysk z sprzedaży druków	. .	.	.	212	42	—
4te Zysk z niewypłaconych denarów	. .	.	.	15	18	3
Ogół pomnożenia .	. .	.	.	22,917	20	1
Potrącić należy.						
1. Koszta utrzymania						
Pensyje urzędników i płace sług . Złr. 7,106 kr. 30						
dodatek do pensyi . . . » 50 » —						
zapomogi . . . . . » 140 » —						
dyjurne . . . . » 308 » —						
Stęple . . . . . » 180 » 36						
wydatki na utrzymanie i sprawienie ksiąg, papierów manipulacyjnych, oświetlenie » 1,483 » 37						
najemne za rok . . . . » 500 » —	9,768	43	—			
2. Zużycie mebli	204	22	—	9,973	5	—
Okazuje się przewyżka pomnożenia	. .	.	.	12,944	15	1
Dodawszy fundusz własny z dnia 31. Grudnia 1846 . .	. .	.	.	31,522	7	3
Okazuje się fundusz własny zgodnie z bilansem . .	. .	.	.	44,466	23	—

Lwów dnia 31. Grudnia 1847.

Emil Strzelecki, Buchalter.

Alegat IV.

Główny wykaz obrotu funduszów i stanu funduszu własnego z dnia 31. Gruduia 1847.

	Wkładki				Zwrócenia				Stan kapitału włożonego				Stan kapitału lokowanego			Zysk z obrotu włącznie z prowizyją od funduszu własnego			Stan funduszu własnego		
	stron	kapitału			stron	kapitału			stron	kapitału											
		Złr.	k.	d.		Złr.	k.	d.		Złr.	k.	d.	Złr.	k.	d.	Złr.	k.	d.	Złr.	k	d.
W początku roku 1844 . .	.	. .	.	.	.	. .	.	.	.	. .	.	.	. .	.	.	. . .	.	.	10,335	30	—
w roku 1844	10.062	1,092,852	15	1	1,620	152,601	26	1	7,771	955,278	21	–	889,837	22	—	3,339	14	–	13,674	44	—
» 1845	11,496	1,254,205	30	—	5,804	544,584	5	1	13,731	1,707,994	38	3	1.620,842	9	—	10,247	41	1	23,922	25	1
» 1846	11,986	1,148,946	3	–	9,520	895,373	13	3	17,091	2,021,836	23	1	1,891,968	54	–	7,599	42	2	31,522	7	3
» 1847	11 839	1,017.916	38	—	10,644	858,736	39	1	19,412	2,255,281	50	—	2,304,016	36	—	12.914	15	1	44,466	23	—
	45,383	4,013,920	26	1	27,648	2,451,295	24	2								34,130	53	—			
Dodawszy do zwróceń wkładki .					45.383	4,513.920	26	1													
Okazuje się obrót czteroletni o .					73,031	6,965,215	50	3													

Lwów dnia 31. Grudnia 1847.

Emil Strzelecki, Buchalter.

Wielki Wydział

Towarzystwa galicyjskiej kasy oszczędności, z grona założycieli i wspieraczy tego zakładu, na ogólném zgromadzeniu 28 Września 1843 obrany.

a) Z grona założycieli.

1. Adamski Franciszek, obywatel lwowski. *
2. Baczyński Michał, Dr. praw i adwokat kraj. *
3. Białobrzeski Stanisław, c. k. Radzca tryb. apel.
4. Borkowski Aloizy, Miecznik koronny. *
5. Christiani Grabieński Jan, Dr. praw, adw. kraj.
6. Cybulski Adam, Dr. praw, adwokat kraj. *
7. Czajkowski Hipolit. *
8. Hrabia Fredro Aleksander. *
9. Gérard de Festenburg Emil, Dr praw c. k. Radzca gubernijalny, Burmistrz miasta Lwowa i Deputat miejski w wydziale stanowym. *
10. Głowacki Edmund. *
11. Hrabia Gołuchowski Agenor, Dr. praw, c. k. Podkomorzy, Wice-Prezydent gubernijalny, i Deputat stanowy. *
12. Gorajski Korczak na Goraju Józef, Wice-strażnik śreber koronnych, kawaler orderu legii honorowej. *
13. Halberstam & Nierenstein, hurtownicy. *
14. Hausner & Violland, hurtownicy.
15. Książę Jabłonowski Karol, c. k. Podkomorzy, Wielki Marszałek koronny. *
16. Hrabia Jabłonowski Ludwik. *
17. Janiszewski Bonifacy. *
18. Kapituła Metrop. lwowska obr. łac. *
19. Hrabia Komorowski Cypryjan, c k. Podkomorzy, Wielki Strażnik śreber koronnych. *
20. Hrabia Krasicki Karol, c. k. Podkomorzy. *
21. Hrabia Krasicki Kazimierz, Dyrektor gal. stan. inst. kredytowego. *
22. Jego Excelencyja Baron Krieg de Hochfelden Franciszek, Jego c. k. Mości rzeczywisty tajny Radzca; Komandor kr. węg. ord. ś. Szczepana, kawaler wielkiego krzyża ces. austr. orderu Leopolda i ces. ros. orderu ś. Anny 1széj klasy z brylantami, jubilowany Prezydent Rządów krajowych, i obywatel honorowy miasta Lwowa.
23. Jego Excelencyja Kronauge de Kronwald Franciszek, Jego c. k. Mości rzeczywisty Radzca tajny, kawaler ces. austr. orderu Leopolda i Prezydent c. k. Trybunału apelacyjnego. *
24. Hrabia Lewicki Kajetan, c. k. Podkomorzy i W. Sokolnik koronny.
25. Jego Excelencyja Lewicki Michał, Jego c. k. Mości rzeczywisty tajny Radzca, Metropolita Galicyi, Arcybiskup g. k. lwowski i Biskup kamieniecki.
26. Jego Excelencyja Hrabia Mier Feliks, Jego c. k. Mości rzeczywisty tajny Radzca i Podkomorzy, Komandor c. k. austr. orderu Leopolda, W. Podkomorzy koronny.
27. Pawlikowski Gwalbert.
28. Pohorecki Feliks, Deputat stanowy. *
29. Popiel Michał, c. k Radzca trybunału apelacyjnego. *
30. Jego Excelencyja Hrabia Potocki Alfred, Jego c. k. Mości Rzeczywisty tajny Radzca i Podkomorzy, Wielki Ochmistrz koronny.
31. Romaszkan Piotr.
32. Książę Sanguszko Władysław.
33. Książę Sapieha Leon, Wielki Cześnik koronny, Prezes galic. stan. instytutu kredyt. *
34. Singer Floryjan H., obywatel lwowski. *
35. Singer Karol. L., hurtownik. *
36. Jego Excelencyja, Hrabia Skarbek Stanisław, Jego c. k. Mości rzeczywisty Radzca tajny, c. k. Podkomorzy, Komandor król. węg. orderu ś. Szczepana, W. Łowczy koronny.
37. Skrzyński Wincenty, Arcystolnik koron., kawaler ces. austr. orderu Leopolda.
38. Szeptycki Józef.
39. Towarnicki Jan, obywatel lwowski. *
40. Tustanowski Michał, Dr. praw, adw. kraj. *
41. Hrabia Zamojski Adam Saryusz. *
42. Żarski Michał, c. k. Radzca sądów szlach. *
43. Żebrowski Tadeusz. *

---

* Oznaczeni gwiazdeczką, byli na posiedzeniu dnia 19. Lutego 1848 odbytém obecni.

b) Z grona wspieraczy.

44 Kapituła metrop. lwowska obr. gr. kat. *
45 Hrabia Karnicki Roman. *
46. Kirschner Wincenty, obywatel lwowski. *
47. Kozłowski Anastazy.
48. Laskowski Felicyjan.
49 Lewiński Jerzy Ben., obyw. lwowski.
50. Ludwik Jan, obywatel lwow. *
51. Milde Jan Wilhelm, obyw. lwow.
52. Milikowski Jan, obyw. lwow. *
53. Pietruski Izydor.
54. Rotakowski Paweł, Dr. praw i adwokat kraj. *
55. Tomanek Franciszek, obyw. lwowski.
56. Wasilewski Chochlik z Wasilewa Tadeusz, Wice-marszałek koronny, Deputat stanowy. *
57. Werner Karol, obywatel lwowski. *
58. Zaleski Wacław, c. k. Radzca nadworny przy kancelaryi nadwornéj.
59. Hrabia Załuski Józef.

c) Członkowie honorowi,

którzy przez następne obranie na Kuratorów lub Dyrektorów, do Wielkiego Wydziału należą.

60. Hrabia Badeni Kazimierz, kawaler ces. austr. orderu Leopolda, Krajczy koronny, z grona założycieli *
61. Czerwiński Stanisław, c. k Radzca Magistratu lwowskiego *
62. Ettmayer de Adelsburg Andrzej, c. k. Radzca nadworny. *
63 Gnoiński Michał, Dr. praw adwokat kraj. *
64. Göttinger Jozef, obyw. lwow. *
65 Krawczykiewicz Szymon
66. Lewakowski Tytus, Dr. praw. *
67. Mülling Gabryjel, obywatel lwowski, z grona wspieraczy *.
68. Sieniucki Jan, Radzca Magistratu lwow. *
69. Hrabia Sadnicki Edward, c. k. Podkomorzy z grona założycieli. *
70. de Widmann Józef, c. k. Radzca gubernijalny, z grona założycieli.
71. Wilczyński Franciszek, Dr. praw, adw. kraj, z grona założycieli.
72. Wysłobocki Hieronim, Dr. praw i Dyrektor gal. stan. instytutu kredytowego. *

Mały Wydział

Towarzystwa galicyjskiej kasy oszczędności.

Do tego należą wszyscy członkowie Kuratoryjum i Dyrekcyi, tudzież piętnastu członków Wielkiego Wydziału.

Zarząd galicyjskiéj kasy oszczędności

na mocy poprzedniczych, tudzież 19 Lutego 1848, przez Wielki Wydział i Dyrekcyję większością głosów przedsięwziętych wyborów i mianowań.

Nad-Kurator.

Jego Excelencyja Alfred Hrabia Potocki, Jego c. k. Mości rzeczywisty tajny Radzca i Podkomorzy, Wielki Ochmistrz koronny.

Zastępca Nad-Kuratora.

Książę Karol Jabłonowski, c. k. Podkomorzy, Wielki Marszałek koronny.

Nad-Dyrektor.

Jego Excelencyja Franciszek Kronauge de Kronwald, Jego c. k. Mości rzeczywisty Radzca tajny, c. k. Prezydent Trybunału apelacyjnego i kawaler ces. austr. orderu Leopolda.

Zastępca Nad-Dyrektora.

Kazimierz Hrabia Krasicki, Dyrektor galic. stan. instytutu kredytowego.

Komisarz rządowy.

Ernest Waidele, Dr. praw. c. k. Radzca Trybunału apelacyjnego.

Kuratorowie.

1. Andrzej Ettmayer de Adelsburg, c. k. Radzca nadworny.
2. Książę Leon Sapieha, Wielki Cześnik koronny, Prezes galicyjskiego stanow. instytutu kredytowego.
3. Wincenty Hausner, hurtownik.
4. Hrabia Kazimierz Badeni, Krajczy koronny i kawaler ces. austr. orderu Leopolda.
5. Hrabia Agenor Gołuchowski, Dr. praw, c. k. Podkomorzy, Wice-Prezydent gubernijalny i Deputat stanowy.
6. Tadeusz Chochlik z Wasilewa Wasilewski, Wice-marszałek koronny i Deputat stanowy.
7. Hrabia Cypryjan Komorowski, c. k. Podkomorzy, Wielki Strażnik sreber koronnych.
8. Floryjan H. Singer, członek wydz. miasta Lwowa.
9. Hrabia Karol Krasicki, c. k. Podkomorzy.
10. Hrabia Edward Stadnicki, c. k. Podkomorzy.
11. Jan Sietnicki, Radzca magistratu.
12. Stanisław Czerwiński, c. k. Radzca.
13. Feliks Poborecki, Deputat stanowy.
14. Franciszek Adamski, członek wydz. m. Lwowa.

Dyrektorowie i referenci.

1. Józef de Widmann, c. k. Radzca gubernijalny, jako Dyrektor honorowy.
2. Gabryjel Müling, członek wydz. miasta Lwowa.
3. Michał Tustanowski, Dr. praw i adwokat krajowy.
4. Michał Żarski, c. k. Radzca sądów szlacheckich.
5. Karol Werner, członek wydziału miasta Lwowa.
6. Tytus Lewakowski, Dr. praw.
7. Karol L. Singer, hurtownik.
8. Hieronim Wysłobocki, Dr. praw i Dyrektor galic. stan. inst. kredytowego.
9. Józef Göttinger, członek wydz. miasta Lwowa.
10. Michał Gnoiński, Dr praw i adwokat krajowy.
11. Szymon Krawczykiewicz.
12. Franciszek Wilczyński, Dr. praw, adw. kraj.
13. Jan Minkowski, obywatel lwowski.

Cenzorowie weksłów.

1. Hrabia Badeni Kazimierz.
2. Hrabia Fredro Aleksander.
3. Hrabia Komorowski Cypryjan.
4. Janiszewski Bonifacy.
5. Popiel Michał.
6. Rodakowski Paweł.
7. Tustanowski Michał.
8. Wilczyński Franciszek.
9. Breuer Józef.
10. Hausner Wincenty.
11. Klein Jan.
12. Singer Floryjan H.
13. Werner Karol.
14. Bernstein Jakób Hersz.
15. Horowitz Dawid.
16. Mieses M. Rachmil.
17. Nirenstein Ozyjasz.
18. Sokal Natan.

Urzędnicy.

Syndyk. Jan Czajkowski, Dr. praw, adwokat krajowy.
Zastępca Syndyka Maurycy Kabath, Dr. praw i adwokat krajowy.
Sekretarz. Benedykt Gregorowicz, Sekretarz Magistratu lwowsk.
Protokolista. Antoni Szulakiewicz.
Kancelista. Julijan Czaplicki.
Buchalter. Emil Strzelecki.
Adjunkt Buchalteryi Ferdynand Trzemeski.
Likwidator. Józef Supiński.
1szy Adjunkt Likwidatury. Franciszek Szarawski.
2gi Adjunkt Likwidatury. Emilijan Kuczyński.
Kasyjer. Antoni Nadermann.
Adjunkt Kasy. Franciszek Wnękiewicz.

Słudzy.

Woźny. Franciszek Gąsiorowski.
Sługa kasowy. Bonawentura Lenczowski.

Komisarze Towarzystwa i rzeczoznawcy.

Dick Jan Gabryjel, złotnik, obywatel miasta Lwowa.
Hunglinger Karol, c. k. profesor akademii technicznej.
Lang Józef, jubiler, obywatel miasta Lwowa.
Ostrowski Józef, jubiler, obywatel miasta Lwowa.
Ostrowski Michał, złotnik, obywatel miasta Lwowa
Salzmann Jan, inspektor budownictwa miejskiego.
Schmidt Wilhelm, budowniczy, członek wydziału miasta Lwowa.
Trescher Franciszek, budowniczy, członek wydziału miasta Lwowa.

Komisarze Towarzystwa.

1. Baczyński Gabryjel.
2. Biliński Antoni.
3. Blaim Jakób.
4. Böhm Karol.
5. Bony Wawrzyniec.
6. Breuer Józef.
7. Brühl Jan
8 Czacki Józef.
9. Czuczawa Antoni.
10. Dubs Fischel.
11. Dubs Markus.
12. Ehrbahr Jan.
13. Emerling Herman.
14. Epstein Jakób.
15. Fabry Michał.
16. Faust Fryderyk.
17. Franke Feliks.
18. Galiński Franciszek.
19. Glixelli Sobestyjan.
20. Goldbaum Ozyjasz Majer.
21. Grabiński Ksawery.
22. Gromadziński Marceli.
23. Hainz Jan.
24 Hennemann Józef.
25. Hertrich Józef
26. Herscheles Joel.
27. Hinkenikel Franciszek.
28. Hoffmann Jan Michał.
29. Horowitz Dawid.
30. Hübner Fryderyk.
31. Jabłoński Kajetan.
32. Jeleń Jan
33. Justian Józef Aloizy.
34. Kehlmann Michał.
35. Kirschner Antoni.
36. Kirschner Wincenty.
37. Kiselka Karol.
38. Klein Jan.
39. Klermann Salamon.
40. Kochański Tomasz Wilh.
41. Kornecki Józef.
42. Kozieradzki.
43. Kreuer Józef.
44. Krynicki Benedykt.
45. Kuczyński Jan.
46. Kulczycki Tomasz.
47. Lanery Henryk
48. Langner Jan Daniel.
49. Lewakowski Jakób Józef.
50. Lewicki Józef.
51. Ludwig Jan.
52. Lunda Jędrzej.
53. Majewski Henryk.
54. Marischler Jan.
55. Mendrochowitz Flische.
56 Michalski Jan Adam.
57. Mikolasz Piotr.
58. Milde Jan Wilhelm.
59. Niemirowski Jan.
60. Orenstein Rachmil.
61. Penther Samuel Antoni
62. Piller Franciszek.
63. Piller Piotr.
64. Pomianowski Józef.
65. Prasser Fryderyk.
66. Rappaport Salomon Simche.
67. Rosenstein Izaak.
68. Ross Jerzy.
69. Rudziński Antoni.
70. Russmann Leib.
71. Schapiro Dawid
72 Schik Antoni.
73. Schier Józef.
74. Schneider Jakób.
75. Schöpf Józef.
76. Schor Naftali Mendel.
77. Schulz Jan.
78. Schuman Franciszek.
79. Sidorowicz Adam.
80. Sieradzki Michał.
81. Sikorski Jan.

82. Sokal Dawid Herz
83. Sokal Nathan.
84. Stankowski Jan.
85. Stock Antoni.
86. Strohmenger Jan.
87 Teppa Michał.
88. Terenkoczy Józef.
89. Towarnicki Jan.
90. Trenkel Jan.
91 Ustyanowicz Bazyli.
92. Weizel Jan.
93. Wenzel Jan.
94. Wieczyński Jan.
95 Winhard Ignacy.
96 Winiarz Edward.
97. Witz Feiwel.
98. Ziętkiewicz Wiktor.
99. Zihn Edward.
100. Zonner Dominik.
101. Zubrzycki Dyonizy.
102. Żüner Fryderyk, pensyjonowany sekretarz c. k. administracyi dóbr skarbowych i salin.

Dir. Nr. 489.

WYRAZ

listów zastawnych dnia 17. Czerwca 1848 i dawniej **wylosowanych**, dotychczas w obiegu jeszcze pozostałych:

AUSWEIS

der am 17. Juni 1848 und auch früher **verlosten**, bisher noch im Umlaufe schwebenden Pfandbriefe:

Ser. II. a 5000 fl.		Ser. III. a 1000 fl.		Ser. IV. a 500 fl.		Ser. V. a 100 fl.		Ser. V. a 100 fl.	
Num. Ser.	Termin wypłaty dnia ostatniego: Zahlungstermin den letzten:	Num. Ser.	Termin wypłaty dnia ostatniego: Zahlungstermin den letzten:	Num. Ser.	Termin wypłaty dnia ostatniego: Zahlungstermin den letzten:	Num. Ser.	Termin wypłaty dnia ostatniego: Zahlungstermin den letzten:	Num. Ser.	Termin wypłaty dnia ostatniego: Zahlungstermin den letzten:
4	Czerw. Juni 1848.	2100	Czerw. Juni 1848.	29	Grud. Dec. 1846.	930	Czerw. Juni 1848.	2262	Czerw. Juni 1847.
48	Grud. Dec. „	2118	Grud. Dec. „	185	„ „ 1848.	976	Grud. Dec. 1844.	2312	Grud. Dec. 1846.
56	„ „ „	2224	Czerw. Juni „	205	Czerw. Juni „	983	„ „ 1848.	2477	„ „ 1848.
		2420	Grud. Dec. „	316	„ „ „	985	„ „ 1847.	2507	„ „ „
Ser. III. a 1000 fl.		2536	Czerw. Juni „	325	„ „ „	1006	Czerw. Juni 1848.	2712	Czerw. Juni „
		2742	Grud. Dec. „	458	Grud. Dec. „	1045	„ „ „	2872	Grud. Dec. „
		3012	„ „ „	464	„ „ „	1079	Grud. Dec. „	2905	Czerw. Juni „
410	Grud. Dec. 1848.	3248	Czerw. Juni „	502	„ „ „	1100	Czerw. Juni 1847.	2929	Grud. Dec. „
495	„ „ 1847.	3312	„ „ „	879	„ „ „	1125	Grud. Dec. „	3033	Czerw. Juni „
525	Czerw. Juni 1848.	3392	Grud. Dec. „	913	Czerw. Juni „	1182	Czerw. Juni 1848.	3086	„ „ „
585	„ „ „	3411	Czerw. Juni „	923	Grud. Dec. „	1241	Grud. Dec. „	3306	Grud. Dec. „
665	Grud. Dec. „	3627	Grud. Dec. „	934	Czerw. Juni 1847.	1243	„ „ „	3352	Czerw. Juni „
674	„ „ „	3663	Czerw. Juni „	988	Grud. Dec. „	1268	„ „ „	3386	„ „ „
714	Czerw. Juni „	3743	„ „ „	1052	„ „ 1848	1345	Czerw. Juni „	3398	Grud. Dec. 1847.
783	„ „ „	3873	Grud. Dec. „	1075	„ „ „	1379	„ „ „	3400	„ „ „
966	Grud. Dec. „	3917	Czerw. Juni „	1269	„ „ „	1433	Grud. Dec. 1845.	3546	„ „ 1848.
999	„ „ „	4039	Grud. Dec. 1847.	1318	Czerw. Juni „	1451	„ „ „	3640	„ „ „
1044	Czerw. Juni „	4071	„ „ „	1399	„ „ „	1526	„ „ 1848.	3674	Czerw. Juni „
1073	Grud. Dec. „	4077	„ „ 1848.	1558	Grud. Dec. „	1540	„ „ 1847.	3733	„ „ „
1120	„ „ „	4086	„ „ „	1571	Czerw. Juni „	1588	„ „ „	3765	„ „ „
1132	„ „ „	4150	Czerw. Juni „	1593	„ „ „	1627	„ „ 1848.	3788	„ „ „
1139	Czerw. Juni „	4285	Grud. Dec. „	1652	„ „ „	1632	„ „ „	3804	„ „ „
1157	Grud. Dec. „	4300	„ „ „			1658	Czerw. Juni „	3817	Grud. Dec. „
1188	„ „ „	4526	„ „ „	Ser. V. a 100 fl.		1688	Grud. Dec. „	3838	Czerw. Juni „
1257	„ „ „	5045	„ „ 1847.			1692	„ „ „	4089	Grud. Dec. „
1360	„ „ „	5097	Czerw. Juni 1848.			1707	„ „ „	4259	„ „ „
1446	Czerw. Juni 1845.	5347	Grud. Dec. „	124	Czerw. Juni 1848.	1865	„ „ 1847.	4328	„ „ „
1448	Grud. Dec. 1848.	5392	Czerw. Juni „	243	„ „ „	1880	Czerw. Juni 1848.	—	—
1494	„ „ 1847.	5528	Grud. Dec. „	293	Grud. Dec. „	1897	„ „ 1847.	—	—
1725	„ „ 1848.	5780	„ „ „	440	„ „ „	2031	Grud. Dec. 1848.	—	—
1736	Czerw. Juni „	5932	„ „ „	570	„ „ 1845.	2175	Czerw. Juni „	—	—
1740	Grud. Dec. „	5973	„ „ „	768	Czerw. Juni 1847.	2186	Grud. Dec. „	—	—
1764	Czerw. Juni „	—	—	849	Grud. Dec. 1848.	2230	Czerw. Juni „	—	—

Dyrekcya galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego wzywa posiadaczy niniejszych listów zastawnych w myśl §§fów 11. i 25. Ustaw, ażeby się po wypłatę listów zastawnych z końcem Czerwca i Grudnia 1848 przypadłych, do Kassy Towarzystwa kredytowego na terminach, — zaś listów zastawnych dawniéj losowanych **zaraz** zgłosili, ponieważ wypłacone dalsze prowizyje za kupony nad czas przypadłości listow zastawnych od kapitału potrącone będą.

Od Dyrekcyi gal. stanowego Towarzystwa kredytowego.

We Lwowie dnia 17. Czerwca 1848.

Die Direction des galizisch-ständischen Credit-Vereins fordert die Inhaber diessfälliger mit Ende Juni und December 1848 fälligen Pfandbriefe auf, im Sinne des 11. und 25. §. der Statuten, die entfallenden Gebühren bei der Casse der Credit-Anstalt an den obigen Terminen, — jene von älteren Verlosungen aber **sogleich** zu beheben, widrigens die etwa über die Verfallszeit der Pfandbriefe gezahlten weiteren Interessen auf Coupons vom Capitale werden in Abzug gebracht werden.

Von der Direction des galiz. ständischen Credit-Vereins.

Lemberg den 17. Juni 1848.